

meget betydelig Lønforbedring i 1919, men man havde ikke Øje for, at man samtidig ogsaa burde tænke paa de Tjenestemænd, der sad i højere Stillinger. Men jeg tror, at de allerdaarligst stillede er de Tjenestemænd, der beklæder Middelstillingerne indenfor Tjenestemandsklasserne.

Det er derfor vort Ønske at faa en Revision af Tjenestemandsløven — dette er sagt mange Gange, men det har ganske vist ikke ført til noget Resultat endnu —, men naar det nu bliver sagt ogsaa ved denne Lejlighed, skulde jeg tro, at vi havde Anledning til at vente, at der vil ske noget i den Retning, som vi ønsker. Nu har vi haft Løven fra 1919 til 1925 og kommer naturligvis ikke til at beskæftige os med en Revision før tidligst til næste Samling; men jeg vil da haabe, at det maa være lykkedes gennem Forarbejder, som naturligvis er nødvendige, at naa til et Lovforslag, som kan revidere selve Tjenestemandsløven. Da vil det være Kravet fra vor Side, at Revisionen kommer til at gaa i den Retning, som jeg her har nævnt, at man tager et rimeligt Hensyn til de Forudsætninger, man stiller til en Tjenestemand, til den Gerning, man forlanger af ham, og at man honorerer disse Krav. Hvis man ikke gør det nu, vil man Tid efter anden i Middelstanden komme til en forarmet og forhutlet Tjenestemandstand og i de højere Stillinger en Tjenestemandstand, som ikke vil kunne opfylde de Krav, man med Rette kan stille til den.

Jeg vil altsaa meget indtrængende henstille, at vi tager dette i Betragtning, og at vi ogsaa af den Grund fastslaar en Revision af den her foreslaaede Lov indenfor to Aar; thi inden de to Aar er gaaet, maa der være truffet en Afgørelse i den ene eller den anden Retning, men navnlig dog i den Retning, jeg her har antydnet, for at man kan naa til et for alle Parter, baade for Staten og Tjenestemandene, tilfredsstillende Resultat.

Jeg vil gerne her minde om, at det, som dette Lovforslag indeholder, navnlig med Hensyn til Konjunkturtillæget, er jo det, som Tjenestemandene for længst kunde have opnaaet. Vi har her Bestemmelsen om, at man kan indføre en glidende Skala. I 1923 var der stillet Tjenestemandene Valget imellem, om de ønskede at faa en glidende Skala eller ej, og Tjenestemæn-

denes betroede Mænd vilde ikke træffe nogen Bestemmelse i saa Henseende. Man spurgte dem: Foretrækker De ikke det ene for det andet? Nej, de turde ikke udtale sig om, hvorvidt de vilde foretrække det ene for det andet. Man spurgte da, om de ikke vilde sige, hvilket Forslag de betragtede som det mindste Onde. Det vilde de heller ikke. Under de Omstændigheder havde vi ikke andet at gøre end at gaa den Vej, der blev fulgt i 1923. Dette kan dog ikke bebrejdes det konservative Folkeparti. Thi det stillede Sagen klart frem for Tjenestemandenes Repræsentanter og gav dem Adgang til at træffe Beslutning om, hvorvidt de vilde have den glidende Skala indført med det samme og paa Betingelser, der i alt Fald ikke var mindre gunstige end de Betingelser, der nu foreligger i det Lovforslag, der fremsættes af Finansministeren med Tilslutning af Tjenestemandene.

Det er ganske ejendommeligt, at man altsaa for Aar tilbage har været inde paa at tilbyde Tjenestemandene det, som de nu selv gaar med til efter Forhandling med Finansministeren. Ikke desto mindre blev der sagt mange vrede Ord ogsaa mod os i Anledning af den Stilling, vi havde taget overfor Tjenestemandene, efter min Mening ganske med Urette, det viser Kendseringerne ogsaa nu. Men saaledes vil det formentlig gerne gaa, at blot man giver nogen Tid, skal det nok komme frem, hvorledes det virkelige Forhold er. Tjenestemandene havde ubetinget været vel-tjente med den Gang at gaa den Vej, som de nu i Følge med Finansministeren gaar. Jeg antager, man fra Tjenestemandenes Side var betænkelig ved at gaa ind paa det, der da forelaa, fordi man mente, at man stod overfor et Prisfald. Ja, det troede man den Gang, men det viste sig, det gik lige den modsatte Vej. Og Tjenestemandene har nu heller ikke nogen som helst Sikkerhed for, at ikke kommende Tider kan bringe Prisfald. Men da man nu altsaa er kommet til det, der fra vor Side, og for saa vidt ogsaa med Tilslutning fra Venstres Side, den Gang blev tilbudt Tjenestemandene, kan vi i det store og hele ikke have noget væsentligt at indvende mod det foreliggende Lovforslag, hvad Konjunkturtillæget angaar.